

Zsuzsanna Hámori Nagy (Piliscsaba, Universitatea Catolică Péter Pázmány): *Atitudinea diplomației franceze față de Gabriel Bethlen în anii 1620–1621*

În anii de după izbucnirea războiului de 30 de ani cel mai important pas al diplomației franceze era pornirea unei solii fastuoase spre Imperiul Romano-German și vecinii lui pentru a ajuta împăcarea dintre împărat și supușii lui. Documentele acestei intermediari de pace au fost editate deja în anul 1667 (*Ambassade extraordinaire des Messieurs les Duc d'Angoulesme, Comte de Bethune, et de Preaux Chateau-Neuf, Paris, 1667*). Publicația conține raporturile soliei, care a cutreierat întreaga Europă Centrală, referitoare la război și la activitatea lor, instrucțiunile primite din curtea franceză și corespondența lor cu diferite conducători și domnitori.

În prezentare doresc să redau prin intermediul acestei culegeri de texte atitudinea diplomației franceze față de Gabriel Bethlen din anii 1620–1621, cu care solia de pace a intrat în contact atât prin corespondență cât și prin tratative.

Tratativele pot fi împărțite în două categorii, astfel dacă Bethlen făcea parte din confederația cehă (Bratislava, 1620) sau a negociat numai în numele lui și a ordinelor maghiare (Hainburg, 1621). În legătură cu relația cehă voi vorbi despre atitudinea solilor francezi față de cei doi domnitori aleși, Frederic și Gabriel Bethlen, iar apoi despre recepția principelui ca vasal otoman. Pe baza rapoartelor putem concluda că într-adevăr ei n-au văzut atât de clar raporturile de dependență ale unei țări atât de îndepărtate ca cei din Constantinopol, dar nici n-au formulat opinii atât de extremiste despre Gabriel Bethlen ca ediția *Mercure françois* din 1621.